

**ХУЛОСАИ
ШЎРОИ ДИССЕРТАЦИОНИИ 6Д.КОА-028-И НАЗДИ
ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ОМӮЗГОРИИ ТОЧИКИСТОН БА НОМИ
САДРИДДИН АЙӢ**

дар бораи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи иҳтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ

Парвандай аттестатсионии № 2

Қарори Шўрои диссертатсионӣ аз 16 сентябри соли 2021

Барои сазовор донистани Ниҳмонова Рангина Муҳамадҷоновна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи иҳтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ.

Диссертатсияи Ниҳмонова Рангина Муҳамадҷоновна дар мавзӯи “Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ дар публистикаи С.Айнӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ – аз рӯи иҳтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ аз тарафи Шўрои диссертатсионии 6Д.КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121) барои ҳимоя пазируфта шудааст (Қарори № 41, аз 06. 05. 2021).

Диссертант Ниҳмонова Рангина Муҳамадҷоновна, соли таваллудаш 1986, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, оиладор.

Диссертант соли 2008 шуъбаи рӯзонаи факултети журналистикаи Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистонро, бо иҳтисоси журналистарчумон хатм намудааст. Соли 2017 ба шуъбаи аспирантураи назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ дохил шуда (фармони дохилшавӣ- № 630-ОД аз 31.12.2016), онро соли 2019 (фармони хатм - № 4-ОД аз 03.12.2019) хатм намудааст.

Аз сентябри соли 2017 ба ҳайси асистенти кафедраи забони англисии Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон фаъолият дорад.

Диссертатсия дар кафедраи назария ва амалияи забоншиносӣ иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ: **Мирзоева Моҳира Мадиброҳимовна** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи услубшиносӣ ва таҳрири адабии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

Муқарризони расмӣ:

Ҳасанзода Абдуҷамол Ашраф – доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи забони тоҷикии Muassisaи давлатии таълимии (МДТ) “Донишгоҳи давлатии Хӯҷанд ба номи академик Б. Фағуров”

Юсупов Абдулло Исмоилович – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино

Муассисаи пешбар: Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон

Номѓӯи муҳимтарин корхое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро ињикос менамоянд, чунин аст: А) Мақолаҳои илмие, ки дар нашрияҳои тақризии бонуфузи

тавсияшудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати маориф ва илми Федератсияи Русия ба табъ расидаанд:

1. Мачаллаҳои тасдиқнамудаи КОА ФР ва КОА ҶТ

- [1-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ дар забони тоҷикӣ / Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. – № 4 (71). – Душанбе, 2017. – С. 103-107 .
- [2-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Муродифоти лугавию фразеологӣ дар публистикаи Садриддин Айнӣ / Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. – № 5 (77). – Душанбе, 2018. – С. 145 -152 .
- [3-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Дараҷаи ҳаммаъноии муродифоти лугавию фразеологӣ дар публистикаи С. Айнӣ / Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – № 2. – Душанбе, 2019. – С. 123-130.
- [4-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Муродифоти феълҳо ва ибораҳои фразеологии феълӣ дар публистикаи С. Айнӣ / Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – № 3. – Душанбе, 2019. – С. 169- 172.
- [5-М]. **Ниҳмонова Р.М.,** Мирзоева М.М. Мавқеи муродифоти лугавӣ дар осори публистикии С. Айнӣ / Р.М. Ниҳмонова, М.М. Мирзоева / Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. – № 4 (81). – Душанбе, 2019. – С.54-59.

2. Нашрия ва дигар мачаллаҳои илмӣ

- [6-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Ҳусусиятҳои услубии муродифоти лугавию фразеологии мутлақ дар публистикаи С. Айнӣ / Р.М. Ниҳмонова // Маҷмӯаи мақолаҳои конференсияи илмӣ-назариявии “Масъалаҳои мубрами услубшиносии забони тоҷикӣ” – 18.02.2020. – Душанбе, 2020. – С. 109-117.
- [7-М]. **Ниҳмонова Р.М.** Муродифоти ибораҳои рехтаи фразсологии дучузъа бо калима дар публистикаи С. Айнӣ / Р.М. Ниҳмонова // Маҷмӯаи мақолаҳои конференсияи байналмилалии илмӣ-назариявии “Медиалингвистика ва услубшиносӣ: проблема ва дурнамо” – 22-23.10.2020. – Душанбе, 2020. – С. 276-285.

Дар тақризи муассисаи пешбар–Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдулло Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон зикр гардидааст, ки муаллиф дар муқаддима ва бобҳои ҷудогонаи диссертатсия тавонистааст, иттилооти арзишмандеро дар бораи муродифшавии калима ва воҳидҳои фразеологии асари таҳқиқшаванда фароҳам оварад ва маҳз аз ҳамин ҷиҳат диссертатсияи Р.Ниҳмонова кори илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобғӯ мебошад. Фишурдаи диссертатсия ва мақолаҳое, ки аспирант дар мачаллаҳои илмии таъйиднамудаи КОА чоп кардааст, муҳтавои диссертатсияро инъикос намудаанд. Бинобар ин, диссертатсияи Ниҳмонова Рангина Муҳамадҷоновна ҳамчун кори илмии анҷомёфта буда, барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ сазовор аст. Бо вуҷуди нишон додани муваффақиятҳо дар тақриз ҳамчунин ба баъзе нуқсонҳо ишора гардидааст:

1. Ҷумлае дар шакли: “Ба қисмати ба лексика бахшидашуда мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд,(сах. 4) ноҷо корбаст гардидааст.Хуб мебуд, ки

муҳаққиқ ин чумларо бо чумлаи пеш бо пайвандаки “ки” пайваст мекард, мантиқ вайрон намешуд.

2.Унвончӯ дар саҳифаи 5-и диссертатсия навиштааст: “Зикр бояд кард, ки забон ва услуби осори бадеии устод С.Айнӣ як андоза омӯхта шудааст”, ба ҳақиқат дуруст намеояд ва аз рӯйи мантиқ ҳам нест. Агар меғуфт: “Забон ва услуби бархе аз осори бадеии С.Айнӣ камтар омӯхта шудааст” ва чанд асари устодро ном мебурд, аз рӯйи мантиқ мебуд.

3.Баъзе калимаҳо аз фарҳангҳо оварда шуда, vale сарчашмаи онҳо нишон дода нашудааст (саҳ.38,62,64).

4.Баъзе мисолҳо таҷдиди назар меҳоҳанд, чунки ғалат оварда шудаанд: “....дар байни тӯдаҳои дигар аз низ мутадовул буда..” (саҳ. 40)

5.Дар хулоса муҳаққиқ вожаи сехргон-ро истифода кардааст, ки дар фарҳангҳои забони тоҷикӣ ба қайд гирифта нашудааст (саҳ. 167).

6.Дар рӯйхати адабиёт:

- а) нашриёти баъзе сарчашмаҳо нишон дода нашудаанд;
- б) яқрангӣ риоя нашудааст, дар як ҷо пас аз насаб (фамилия) вергул гузошта шуда, ҷойи дигар бидуни вергул омадааст;
- в) баъзе лугатҳо бо адабиёти илмӣ омехта гардидааст;
- г) ғалатҳои имлӣ, китобатӣ ва техникӣ ҷо-ҷо роҳ ёфтааст.

7.Дар диссертатсия ғалатҳои имлӣ, китобатӣ, техникӣ, услубиву мантиқӣ дар саҳифаҳои зерин ба мушоҳида мерасад: 4, 6, 17, 20, 29, 39, 48, 53, 66, 77,88,107.... .

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои зерин ворид шудаанд:

Тақризи Амлоев Аминҷон Ятимовиҷ номзади илми филология, муаллими калони кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи славянини Россия ва Тоҷикистон мусбат буда, зикр мегардад, ки баъзе нуқсонҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи саривақтии онҳоро ба манфиати кор медонем:

1. Дар фишурдаи рисола баъзе калима ва чумлаҳои таҳрирталаб ба ҷашм расиданд [с. 4, 14, 16].

2. Фишурдаи рисола аз ғалатҳои имлӣ, аломатгузорӣ ва техникӣ орӣ нест [с.12, 13].

Тақризи Муҳторов Зайниддин – доктори илмҳои филологӣ, Сардори раёсати робитаҳои байналмилалии Академияи идорақунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мусбат буда, зикр мегардад, ки баъзе нуқсонҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи саривақтии онҳоро ба манфиати кор медонем:

1.Дар қисмати муқаддимавии автореферат муҳаққиқ адабиёти зиёди илмӣ ва муҳаққиқонро зикр намудааст, аммо дар матни умумии таҳқиқ ба сарчашмаҳои илмии муҳим камтар такъя намудааст.

2.Ишора ва иснод ба манобеи илмӣ ва тасвири библиографии манбаъҳои мавриди истифода дар матни автореферат бояд яксон ва ба стандартҳои амалкунанда мувоғиқ карда шаванд.

3. Дар матни автореферат мавридҳои таҳрирталаб ба назар мерасанд ки ислоҳи онҳо дар оянда аз аҳамият ҳолӣ наҳоҳад буд.

Тақризи Усмонова Мунаввара - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода мусбат буда, дар он ҳамчунин баъзе камбуҷиҳо таъкид гардидаанд:

1. Дар автореферати диссертатсия як қатор ғалатҳои имлой, китобатӣ ва услубӣ ба назар расид:

- а) ғалатҳои имлой дидо шуд: саҳ. 4,5, 6, 8, 11, 12, 13,15, 22, 24, 26.
 - б) ғалатҳои китобатӣ: 5, 9.
 - в) ғалатҳои услубӣ: саҳ. 4, 13.
2. Дар саҳифаи 6 фарҳангҳо ва рақами тартибии онҳо дар рӯйхати адабиёт оварда шудааст, аммо рақами тартибии “Таджикско-русский словарь” ба назар нарасид.
 3. Овардани ному насаби забоншиносон бояд дар кори илмӣ аз рӯйи принципи ягона бошад, вале он дар саҳифаи 14 риоя нашудааст.
 4. Дар мавриди синонимҳо бояд зикр намуд, ки калимаи **тарсиҳ** феъл буда, вожаҳои **хавфу бим** исмҳои маънияд. Рисоланавис онҳоро саҳван синоним номидааст. Ё ин ки дар саҳифаи 20-ум бо ибораи **сидқи дил** мисол оварда шудаасту мисоли синонимшудаи он сарфи назар гардидааст.

Тақризи Аминов С. – номзади илмҳои филологӣ, корманди пешбари МҚТМ-и назди Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, н. и. п., узви вобастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон мусбат буда, дар он инчунин баъзе камбуҷиву норасиҳо ишора шудааст:

(Масалан, дар саҳифаи 5 ба ҷойи «рӯҳ» - «рух», дар саҳифаи 7 дар сатри 14 аз боло ба ҷойи «муҳиммият» - «муҳимият» омадааст, дар ҳамин саҳифа, дар сатри 15 аз боло баъди пайвандаки «ки» вергул гузошта мешавад).

Тақризи Назаров Меҳрубон Ниёзмадович - номзади илмҳои филологӣ, декани факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Боҳтар ба номи Носири Ҳусрав, мусбат буда дар он ҳамчунин баъзе камбуҷиҳо таъкид гардидаанд:

1. Фасли сеюми боби сеюми диссертатсия, ки ба масъалаи аз ҷониби устод Айнӣ истифода шудани воҳидҳои фразеологӣ дар байнӣ мардум баҳшида шудааст, мушахҳас кардан лозим аст.

2. Диссертатсия бо услуби илмӣ навишта шуда бошад ҳам, омезиши он бо услуби бадӣ ва публитсистӣ ба назар мерасад.

Муқарризони расмӣ дар баробари ошкор намудани баъзе нуқсонҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) муҳиммияти ҷанбаҳои назариявию амалӣ, навоварӣ ва дастовардҳои шоёни муаллифи диссертатсияро низ таъкид кардаанд.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевосита дар соҳаи таърихи забон, забоншиносии синхронӣ ва забоншиносии муқобалавӣ буда, дар ин самт

асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмун ва муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмии соҳаи филология дар ҷумхурӣ ба ҳисоб рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқу таҳлили масоили умдаи забоншиносии синхронӣ ва забоншиносии муқоисавӣ хеле маъруф гардидааст.

Шӯрои диссертационӣ таъкид менамояд, ки унвонҷӯ дар асоси маводи зарурӣ ва фаровон ҳусусиятҳои муродифшавии “Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ”-ро ба таври амиқ мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор додааст.

Аҳамияти назарии диссертатсия дар он зоҳир мешавад, ки натиҷаҳои аз таҳқиқ бадастомада ба ҳалли як қатор масъалаҳои назарии муродифот мусоидат намуда, дар таҳқиқи минбаъдаи муродифоти луғавию фразеологӣ, маъни калима, пурра кардани маълумоти луғатҳои тафсирию фразеологии забони адабии мусоири тоҷикӣ, муқоисаи корҳои қаблан анҷомёфта, навиштани бобҳои алоҳидаи китобҳои дарсии забони тоҷикӣ, услубшиносӣ хизмат ҳоҳад кард.

Аҳамияти амалии натиҷаи пажӯҳиш аз он иборат аст, ки нуктаҳои асосӣ ва натиҷаҳои корро ҳангоми мураттаб намудани луғатҳои фразеологӣ (умумӣ ва муродифӣ), таълими фанҳои лексикология, фразеология, услубшиносӣ, курсу семинарҳои маҳсус дар мавзуи муродифот, забони матбуоти даврӣ, таҳқиқи осори шоиru ҳависандагони тоҷик, таҳқиқоти типологӣ, назария ва амалияи тарҷума истифода бурдан мумкин аст. Ҳамчунин забони осори устод Айнӣ дар такмили забондонии донишҷӯёну магистрант ва муҳаққиқони ҷавон мусоидат ҳоҳад кард.

Усулҳои таҳқиқот. Дар ҷараёни таҳқиқ аз усулҳои маъмули забоншиносӣ, аз қабили методи аппликатсияи фразеологӣ, методи тасвирий, методи таҳлили ҷузъӣ, таҳлили луғавӣ-маъниӣ, усули тафсири луғат самаранок истифода шуданд.

Методи аппликатсияи фразеологӣ имкон медиҳад, ки дараҷаи образнокии фразеологизм, ҳарактери шакли доҳилии (мазмуни) ВФ; ҳусусиятҳои парадигматикӣ, калимасозии фразеологизм муайян карда шавад.

Методи тасвирий шарҳу тафсир, муқоиса ва ҷамъбости ҳусусиятҳо ва нишонаҳои ҷуфтҳои муродифии калимаву ВФ, гурӯҳҳои семантикий ҳаммаънии фразеологизмҳо ва калимаҳо, ҳамчунин гунаҳои фразеологиро дар назар дорад.

Нуктаҳои ҳимояшаванди диссертатсия:

1. Исбот карда шуд, ки муносибати маънии байни калима ва воҳиди фразеологӣ дар забон ҳарактери системавӣ дорад. Бо вучуди пуробурангии муносибати муродифӣ дар забони тоҷикӣ ба ин масъала таваҷҷуҳ нисбатан камтар шудааст. Ҳол он ки ҳаммаъношавии калима ва воҳиди фразеологӣ, наздиқмаънии онҳо, вариантнокии фразеологизмҳо ва калима дар забон мавқеи муҳим дорад. Тавсиф ва таҳлили ин навъи муродифот аз он шаҳодат медиҳад, ки он ҳам аҳамият дорад, зоро силсилаи муродифоти луғавӣ бе муродифоти фразеологӣ нотамом мемонад.

2. Муқаррар карда шуд, ки муродифоти луғавию фразеологӣ падидай хоса буда, миёни воҳидҳои муҳталиф, аммо муродифи забон (калима ва фразеологизм) сурат мегирад, ки аз нигоҳи маъно наздик ва баъзан баробаранд. Муродифоти луғавию фразеологӣ вобаста ба дараҷаи ҳаммаъниӣ ба навъҳои мутлак, нисбӣ ва

типи калимасозӣ тасниф мешаванд. Аз ин навъҳои муродифот гурӯҳи дуюм дар забони тоҷикӣ зиёдтар ба назар мерасанд.

3. Ошкор гардид, ки бо вучуди он ки миёни воҳидҳои фразеологӣ ва калимаи бо ҳамдигар муродиф умумият мавҷуд аст, тафовут низ мушоҳид мешавад. Қайд кардан муҳим аст, ки муродифоти луғавию фразеологӣ ҳамчун падидай гуногунсатҳ (луғавию фразеологӣ) дар заминаи фразеология ба бою ғанӣ гардидани луғат аз нигоҳи семантика мусоидат менамояд.

4. Бояд зикр кард, ки осори бадеиву публисистии С. Айнӣ саршор аз воситаҳои муассири баён, аз ҷумла муродифоти сатҳи гуногун мебошад. Нависанда, ки аз нозукиҳои забони модариаш хуб огоҳ буд, дар истифодаи воҳидҳои он низ эҳтиёткорона муносибат мекард. Аз ин ҷост, ки бо сабки хосае муродифоти луғавӣ, луғавию фразеологӣ ва фразеологиро кор мефармуд. Ҳамеша кӯшиш мекард, ки аз як асар то асари дигараш аз муродифоти луғавию фразеологии мухталиф истифода кунад, яъне пайваста аз такрори воҳидҳои забон ҳуддорӣ менамуд. Аммо маводи амалии осори публисистиу бадеии адаб нишон дод, ки истифодаи муродифоти луғавӣ, луғавию фразеологӣ ва фразеологӣ на ҳамеша бо мақсади гурез аз такрор кор фармуда мешудааст, балки дар матн ҳусусиятҳои услубии гуногун зоҳир мекардааст.

5. Таҳлили маводи осори публисистии устод Айнӣ нишон дод, ки аз гурӯҳҳои соҳтории воҳидҳои фразеологӣ аз ҳама зиёдтар ибораҳои рехтаи феълӣ бо калима ҳаммаъно шудаанд. Аз нигоҳи маъно муродифҳои луғавӣ ва фразеологӣ баъзан баробар ва гоҳи дигар наздик мебошанд.

Саҳми фардии муҳаққик аз он иборат аст, ки кори илмии мазкур таҳқиқоти мустақил буда, дар мавзӯи муҳим таҳия гардидааст. Диссертант осори илмии муҳаққиқони ватаниву ҳориҷиро, ки бо мавзӯи рисолаи мазкур бевосита иртибот доранд, мавриди истифода қарор додааст. Дар диссертатсия бори нахуст муносибати муродифии фразеологизмҳо ва калимаҳо дар асоси маводи публисистии С. Айнӣ ба риштаи таҳқиқ қашида шудааст. Дар рисола муродифоти луғавӣ, фразеологӣ ва луғавию фразеологӣ бо як низоми муайян баррасӣ гардидааст.

Чаласаи Шӯрои диссертационии 6Д.КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ рӯзи 16 сентябри соли 2021 дар бораи ба Ниҳмонова Рангина Муҳамадҷоновна дар мавзӯи “Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ дар публисистикаи С.Айнӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертационӣ аз шумораи умумии 17 нафар аъзои Шӯрои диссертационӣ, 16 нафар иштирок дошт, ки аз ин 5 нафар аз рӯйи ихтисоси 10.02.22 – Забонҳои мардумони кишварҳои ҳориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бумии Амрико ва Австралия (забони тоҷикӣ) мебошанд, дар ҷаласа иштирок доштанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 16 нафар, «зид» - нест, «бюллетени беътибор» - нест.

Шӯрои диссертационӣ баромади Ниҳмонова Рангина-Муҳамадҷоновна дар мавзӯи “Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ дар публисистикаи С.Айнӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ, тақризи муассисаи

пешбар, баромади муқарризони расмӣ – Ҳасанзода Абдуҷамол Ашраф – доктори илмҳои филологӣ, профессор ва Юсупов Абдулло Исмоилович – номзади илмҳои филологӣ, дотсент ва баромади муқарризони ғайрирасмиро шунида, муҳокима карда, дар асоси натиҷаҳои овоздиҳии пинҳонӣ, хуласаи қабулкардаи худ оид ба диссертатсия дар бораи асолат, арзиш, навоварӣ ва натиҷаҳои бадастовардаи диссертант

қарор қабул мекунад:

1. Диссертатсияи Нижмонова Рангина Муҳамадҷоновна дар мавзуи “Муродифшавии калима бо воҳидҳои фразеологӣ дар публистикаи С. Айнӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ ба талаботи банди 2 ва зербандҳои 10 ва 11 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)”-и Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистоназ 26-уми октябрис 2016, № 505 тасдик шудааст, комилан мувофиқат мекунад.
2. Мақолаҳои илмии чопшудаи муҳаққиқ мазмуну мундариҷаи диссертатсияро пурра инъикос менамоянд.
3. Ба Нижмонова Рангина Муҳамадҷоновна дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикӣ дода шавад.
4. Аз Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳоҳиш карда мешавад, ки ба Нижмонова Рангина Муҳамадҷоновна дипломи дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ –аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.– Забони тоҷикиро диҳад.

**Раиси Шӯрои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор**

Худойдодов А.

**Котиби илмии Шӯрои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент**

Мирзоалиева А.Ш.

16 сентябрис соли 2021